

ศิรากริน อินเอบ. 2548. การสื่อสารระหว่างพยาบาลกับเด็กป่วยโรคมะเร็งและบิดามารดา
วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. [ISBN 974-666-687-1]
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รศ. ดร. สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์, ผศ. นิภา อังศุภากร,
อาจารย์พงษ์เดช สารการ

บทคัดย่อ

170901

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบาย เนื้อหา และวิธีการสื่อสารที่ใช้ในการพยาบาลผู้ป่วย
เด็กโรคมะเร็งที่ได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัด ตามการรับรู้ของพยาบาล ผู้ป่วยเด็ก และบิดา
มารดา และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้การสื่อสารระหว่างกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างคือ
ผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งอายุ 6-18 ปี ที่เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ในโรงพยาบาล 2 แห่ง
ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 128 คน บิดามารดาของผู้ป่วยเด็ก จำนวน 128 คน และพยาบาล
วิชาชีพทั้งหมดที่ให้การดูแลผู้ป่วยเด็ก จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเนื้อหาสาร และแบบประเมินวิธีการสื่อสาร
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามเนื้อหาสาร ทดลองใช้กับกลุ่มพยาบาล ผู้ป่วยเด็ก และบิดามารดา
มีค่าความเที่ยงของคูเดอร์ริชาร์ดสัน เท่ากับ 0.75, 0.83 และ 0.78 ตามลำดับ ส่วนแบบประเมิน
วิธีการสื่อสารทดลองใช้กับกลุ่มพยาบาล ผู้ป่วยเด็ก และบิดามารดา มีความเที่ยงของครอนบาค
เท่ากับ 0.76, 0.84 และ 0.96 ตามลำดับ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของ
คะแนนเฉลี่ยการสื่อสารระหว่างกลุ่ม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (Independent-Samples T-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การสื่อสารตามการรับรู้ของพยาบาลเมื่อสื่อสารกับผู้ป่วยเด็ก และเมื่อสื่อสารกับบิดา
มารดามีคะแนนเฉลี่ยในระดับดีใกล้เคียงกันคือ 220.3 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.6) และ
224.7 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.0) จากคะแนนเต็ม 260 คะแนน ตามลำดับ
2. การสื่อสารตามการรับรู้ของผู้ป่วยเด็ก และบิดามารดามีคะแนนเฉลี่ยในระดับ
ปานกลางคือ 183.8 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 28.2) และ 204.4 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)
จากคะแนนเต็ม 260 คะแนน ตามลำดับ
3. การสื่อสารตามการรับรู้ของพยาบาล และการสื่อสารตามการรับรู้ของผู้ป่วยเด็ก
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=8.8$, $p=0.00$) โดยการสื่อสารตามการรับรู้
ของพยาบาลสูงกว่าการสื่อสารตามการรับรู้ของผู้ป่วยเด็ก

4. การสื่อสารตามการรับรู้ของพยาบาล และการสื่อสารตามการรับรู้ของบิดามารดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=4.6$, $p=0.00$) โดยการสื่อสารตามการรับรู้ของพยาบาลสูงกว่าการสื่อสารตามการรับรู้ของบิดามารดา

5. การสื่อสารตามการรับรู้ของพยาบาลเมื่อสื่อสารกับผู้ป่วยเด็ก และเมื่อสื่อสารกับบิดามารดาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=1.0$, $p=0.31$)

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า พยาบาลรับรู้ต่อการสื่อสารในระดับดีกว่าการรับรู้ของผู้ป่วยเด็ก และบิดามารดา แสดงถึงช่องว่างระหว่างผู้ให้การดูแลกับผู้รับบริการ ในด้านการสื่อสารทั้งด้านเนื้อหาสาร และวิธีการ ผู้ป่วยเด็ก และบิดามารดาควรได้รับการเติมเต็ม โดยการพัฒนารูปแบบวิธีการที่เหมาะสม และทักษะในการสื่อสารสำหรับพยาบาล เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Sirakhrin Ineirb. 2005. **Communication between Nurses, Children with Cancer and Parents.** Master of Nursing Science Thesis in Pediatric Nursing, Graduate School, Khon Kaen University. [ISBN 974-666-687-1]
Thesis Advisors : Assoc. Prof. Dr. Sutthiluck Tungulboriboon,
Asst. Prof. Nipa Angsupakorn, Mr. Pongdech Sarakan.

ABSTRACT

170901

This study aimed to describe the content and method of communication in nursing care of children with cancer receiving chemotherapy during hospitalization. Communication as perceived by nurses, patients, and parents were described and compared. The children aged 6-18 who were randomly selected from 2 hospitals in Khon Kaen Province, their parents, as well as the nurses working in pediatric wards were included to be sample of this study. Totally, 128 children, 128 parents, and 37 nurses were included.

The two research tools developed by the researcher, The Content Questionnaires and The verbal and non-verbal communication Assessment tool, were used. The tools were validated by experts, test for reliability and tried out with nurses, patients and parents. The reliability, KR-20 of the content questionnaires were 0.75, 0.83 and 0.78 respectively. The reliability Cronbach's Alpha Coefficient of the verbal and non-verbal communication Assessment were 0.76, 0.84, and 0.96 respectively.

Data were analyzed by using SPSS. The frequency, percentages, maximum, minimum, mean and standard deviation were calculated. The perceived communication of the nurses, patients, and parents were compared and tested for the difference by using the Independent-Samples T-test.

The findings were as following :

1. The perceived communication of nurses when communicated with children and when communicated with parents was in moderate-high level with the mean score of 220.3 (SD=17.6) and 224.7 (SD=18.0) (potential score=260) respectively.
2. The perceived communication of children and parents were in moderate level with the mean score of 183.8 (SD=28.6) and 204.4 (SD=24.3) (potential score=260) respectively.

3. The perceived communication of nurses and children was different at the significant level of 0.05 ($t=8.8$, $p=0.00$). The communication perceived by nurses was higher than the one perceived by children.

4. The perceived communication of nurses and parents was different at the significant level of 0.05 ($t=4.6$, $p=0.00$). The communication perceived by nurses was higher than the one perceived by parents.

5. The perceived communication of nurses when communicated with children and when communicated with parents were not different at the significant level of 0.05 ($t=1.0$, $p=0.31$).

The results of this study indicated that nurses perceived communication in higher level than patients and parents did. The gaps between the providers and the consumers perceptions regarding communication are the significant issue found from this study. The needs in communication of the children and parents should be fulfilled. The processes, methods and skills of communication in nursing care should be developed.